

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса: The Provincial Library
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada.

City в три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada.

РІК Х. 4. 99 (1152). ЧЕТВЕР, 23. СЕРПНЯ 1928.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, AUGUST 23rd, 1928. No. 99 (1152). VOL. X.

ДАНИЯ ЗА ВКЛЮЧЕННЯМ С.Р.С.Р. ДО АНТИВОЄННОГО ПАКТУ.

Газета "Політкен" каже, що найслабшою стороною пакту є те, що С.Р.С.Р. не брав участі в його формуванні ані не був запрошений його підписати.

БЕРЛІН, 18. серпня.—Навіть Данія занепокоєна можливістю виключенням Радянського Союзу від підписання антивоєнного пакту Келого. Газета "Політкен", що виходить в Копенгазі, присвячує цей справі дову передовицю.

"Пакт засуджує війну", каже газета, "але в той сам час увіковичне теперішній світовий статус і старання великих держав затримати свої теперішні привілеї. Та найбільшою слабкістю пакту є це, що Росія не брала участі в його формуванні, ані не була запрошена підписати договір.

"Однак ще не пізно для держав вислати запрошення до Росії, як це заявив Юрій В. Чічерін, радянський міністер закордонних справ. Якщо це не буде зроблено, Росія може уважати пакт стараннями ізолювати Радянський Союз і тимчасим підбурювати до війни".

МОСКВА, 17. серпня.—Газета "Ізвестія" каже, що американський державний секретар Келог навмисно відтягає прилучення Радянського Союзу до антивоєнного пакту. Держави, які не візьмуть участі в підписанні договору в Парижі 27. серпня, зможуть прилучитися до пакту лише після ратифікації його 15 великими державами. А ця ратифікація забере кілька років. Вашингтонська конвенція про роззброєння до цього часу, вісім років після її підписання, ще не всюди ратифікована.

Всі держави, кажуть "Ізвестія", будуть поділені на достойних і нечистивих. Перші візьмуть участь в нараді, а в рядках "нечистивих" залишаться Радянський Союз, Полуднева Америка, Еспанія, Туреччина, Скандинавія і прибалтійські країни.

ВЕНІЗЕЛЬОС ВІДНІС ВЕЛИКУ ПОБІДУ В ГРЕЦЬКИХ ВИБОРАХ.

АТЕНИ, Греція, 20. серпня.—У вчешніх парламентарних виборах преміер Венізелос відніс велику перемогу. Його партія вибрала около 200 послів на всіх 250. (Неофіціальний вислід виборів каже, що партія Венізелоса здобула 220 мандатів.) Бувший диктатор Пангалос і бувший преміер Возікис, провідник крайних роялістів, провалилися у виборах.

Венізелос, ліберал, став преміером 3. липня після резігнації кабінету Займаса і настановив на розв'язання парламенту та росписання нових виборів зі скасуванням пропорціонального представництва, яке було завведено в Греції.

Помімо протестів роялістів, які виступали проти скасування пропорціонального представництва, рекомендації Венізелоса були одобрені президентом Кондуріотісом і 6. липня видано декрет, яким розв'язано парламент та назначено вибори на 19. серпня.

В останнім парламенті республіканські партії мали 157 мандатів, а роялісти 116. В новім парламенті республіканська репрезентація буде значно більша.

Минулої суботи, день перед виборами, прийшло до стрілянин перед головною квартирою Пангалоса. Сторонник бувшого диктатора стріляв до товпи і ранив чотирох приклонників Венізелоса.

Підчас виборчої кампанії між роялістами а республіканцями велася завзята боротьба. Одні другим закидали підкупство.

Валдемарас про взаємини між Польщею а Литвою.

БЕРЛІН, 16. серпня.—"Окупація Литви Польщею це для Литовців те саме, що було-б для Німців заняття Поляками Східної Пруссії", — сказав литовський преміер Валдемарас у розмові з кореспондентом німецької газети "Дер Таг".

"Я думаю, що Німеччина і Литва повинні заключити політичну угоду", продовжав Валдемарас, "бо вистарчить лише раз поглянути на малу Польщі, щоб побачити, що її границі не є вирівнані".

Далі він говорив про необхідність знесення данціського та виленського коридорів, які стоять на перешкоді розв'язанню політичних та економічних питань.

"Всім відомі мрії Пласудського про велику Польщу "од моря до моря" та спроба захоплення правобережної України Поляками в 1920 році". Далі литовський преміер сказав, що Польща домагається вільної руки супроти Литви.

ПОЛАГОДЖЕНО СТРАЙК ТЕКСТИЛЬНИКІВ У ВЕЛЕНД, ОНТ.

Страйк текстильних робітників в Емпаер Каттон Мілс у Веленд, Онт., зівстав полагоджений. Після довгих кероводів управа фабрики згодилася прийняти до праці всіх робітників за стару платню під умовою, що вони будуть працювати через чотири суботи по полудні, щоб надолужити за втрачений час. Управа обіцяла також, що не буде ніякої дискримінації проти робітників за те, що вони брали участь в страйку.

Робітники виийшли були на страйк, щоб заперотестувати проти знижки платні, яку проголосила компанія. Перші звітдошення подавали, що знижка виносилася 15 проц. Пізніше виявилось, що знижка мала виносити 10 проц.

Пороблено вже перші кроки, щоб zorganizувати робітників. На мітінгу, що відбувся 14. серпня, засновано відділ Індустріальної Юнії Текстильних Робітників. Вибрано комітет для поведіння організаційної праці та виготовляються пляни, щоб втиснути до юнії всіх текстильних робітників у Веленд.

ІТАЛІЯ ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ ДЕМОНСТРАЦІЙ У СПАЛІТО.

БІЛГОРОД, Югославія, 20. серпня.—Італія, через свого міністра в Білгороді, вручила сьогодні югославському урядові другу ноту, в якій протестує проти недавніх антиіталійських демонстрацій в Спаліто, в яких легко ушкоджено італійського консула.

Нота є доложена в рішучім тоні й домагається усунення шефа поліції в Спаліто, заплечення консулеві достаточного відшкодування та винагородження за шкоди, винчені італійським громадянам.

Нота кінчиться остерогою, що Італія, хоч не сумнівається в щирість намірів югославського уряду, не може оставити байдужою на погорду, яку показують італійському прапорцю й італійським громадянам.

ЗАГРЕБ, 16. серпня.—Тут закритася вчора сесія хорватського парламенту, яка ршишла домогатися повної незалежності Хорватії. Особливо настоює на тім новий провідник др. Мачек. Світозар Прибічівіч більше поміркований і стоїть за широку автономію та співжиття зі Сербіями під теперішнім королем.

Сепаратистичний парламент постановив домогатися зміни конституції та політичних прав для Хорватії, як федеративної держави, що входить у склад Югославії.

ВІТАГНЕНО АНГЛІЙСКУ СУБМАРИНУ, ЗАТОПЛЕНУ 1919 Р.

ЛЕНІНГРАД, 17. серпня.—На дні Капорського заливу знайдено англійську субмарину Л-55, що була затоплена російським торпедовцем в бою на Балтійському морі 1919 року. Субмарину вилобуто на верх і доставлено до Кронштаду. По відкритті її показалося, що в ній збереглися це кістки загинувшої залози.

Р. А. Міклевич, командант радянської червоної флоти, сказав, що кістки будуть похоронені з відповідною військовою церемонією, якщо англійський уряд не забачає їх звороту.

"Вони були нашими ворогами", сказав Міклевич, "але червоні моряки не чують до них гніву. Ці англійські моряки згинили при виконуванні своїх обовязків".

Міклевич каже, що бій, у яким затонула субмарина Л-55, мав місце 5. червня 1919 р. Він каже, що субмарина атакувала радянський торпедовець "Гавріель", але неуспішно. Потім в субмарину дано вистріль і вона затонула з залогом.

Витягнення субмарини уявляло не легку справу, бо лише минулої весни Капорський залив звільнився цілком зпад водних торпед. Субмарина досить добре збереглася, коли взяли під увагу так довгий час перебування під водою.

400 РОБІТНИКІВ НА ДОРОГАХ ЗАСТРАЙКУВАЛИ.

ГАЛФАКС, Н. С., 20. серпня.—Около 400 робітників, зайнятих в новоскошійським департаменті доріг, виийшли на страйк, домагаючись більшої платні. Вони мали 25 центів на годину за роботу на дорогах і домагаються тепер 50 центів на годину.

ПОШУКУВАННЯ НЕ ПРИНОСЯТЬ РЕЗУЛЬТАТУ.

РИМ, 20. серпня.—Перше звітдошення з норвезького корабля "Браганза", який відплив у четвер на північ від Кінгс Бею, щоб відновити пошукування за 6 загубленими членами залози "Італії" і за Роальдом Амундсеном та його 5 товаришами, доносить про неуспіхи в пошукуванні.

Італійський корабель "Чітта ді Міліано" переслав звітдошення з Кінгс Бею бездротним телеграфом. Звітдошення каже, що в неділю по полудні два італійські гідропланні перешукали групу Сімох Островів, що лежить коло Північної коси Шпіцбергену, і не знайшли нікого. Пошукування буде продовжатися.

СТРАЙК ДІВЧАТ У ФАБРИЦІ ОБУВИ В ТОРНТО.

ТОРНТО, 21. серпня.—У фабриці обуви Нюпорт Шу Ко. виийшло на страйк 26 дівчат, які домагаються визнання своєї юнії. Крім цього дівчата домагаються відправлення трох робітників, які стараються розбити їхню юнію.

ЗАКЛИКАЄ ДО ПІДТРИМКИ ПРЕЗ. КАЛЕСА.

МІСТО МЕКСИКО, 15. серпня.—Луїс Леон, міністер рільництва, закликає до повної підтримки президента Калеса й переведення в життя програми уряду, яку він називає "програмою революції". Леон закликає до об'єднання Обрегонської партії під проводом президента і заявляє, що буде переводити аграрну реформу, а також робітничу.

АХМЕД ЗОГУ ВІДНІС ПОБІДУ У ВИБОРАХ.

ЛОНДОН, 17. серпня.—Депеша з Дураццо, в Альбанії, каже сьогодні, що вибори до альбанських установчих зборів принесли велику перемогу для уряду. Тепер кажуть, що коли установчі збори зійдуться, вони проголосять Ахмеда Зогу королем Альбанії.

НА ЛИТВІ АРЕШТУЮТЬ ЗАПРОДАНШВ.

Литовський уряд продовжує боротьбу з платною роботою агентів відомого Плечкайтиса дуже рішучо. Ковенський "Рітас" подає, що Недавню арештовано на Ковенщині в місцевості Шкуди 7 осіб, обвинувачених у співпраці з Плечкайтисом та польонофильською литовською еміграцією у Вільні. Арештованих приміщено в конспіративному таборі у Ворнях.

ІТАЛІЙСЬКИЙ БАНДИТИЗМ.

Щоб відвернути увагу італійських горожан від тяжкої господарської кризи, устроє Муссоліні в колонії Триполі воєнний напад на тамошніх жителів. Без жадної причини устроїло італійське військо напад на тамошніх людей і 87 з них застріляло, а 21 арештувало.

В ХАРБІНІ АРЕШТОВАНО УРЯДНИКА ЗАЛІЗНИЦІ ЛАШЕВИЧА.

Повідомлення харбінських кореспондентів до радянських газет вказують на те, що монгольське повстання в Маньчжурії є ділом рук Японії.

ХАРБІН, Маньчжурія, 19. серпня.—Китайська (маньчжурська) влада арештувала сьогодні заступника директора східно-китайської залізниці Лашевича в зв'язку з повстанням у провінції Барга. Влада закидає Лашевичові, що він був замішаний у мниму радянську змову допомогати Монголі проти Маньчжурії.

ЛОНДОН, 20. серпня.—Депеші до "Дейлі Мейл" повідомляють, що китайське військо відступає перед монгольськими ватагами в північно-західній Маньчжурії. Боротьба ведеться недалеко Гайляру, важного залізничного центра й осідку локальної адміністрації японського уряду. Як кажуть скупі відомості, Гайлярові загрожує негайне захоплення Монголами.

Тут уважають, що протягом останніх 24 годин положення стало багато гіршіше, бо всяке замішання в Гайлярві відібеться на японських інтересах.

"МАНЧЕСТЕР ГАРДІЯН" ЗАКЛИКАЄ ДО ЗНОСИН З С.Р.С.Р.

ЛОНДОН, 15. серпня.—Велика газета "Манчестер Гардіян" містить передовицю під заголовком: "Англія й Росія", в якій між иншим пише:

"Хоч Кремль і не визнаний Білим Домом, проте С.Р.С.Р. і Злучені Держави знаходяться в добрих відносинах. До Радянського Союзу тече безперервний потік американських професорів, студентів і купців, де їх щиро приймають, без огляду на їхні політичні погляди. По повероті до дому вони завжди добре висловлюються про те, що бачили й чули."

ЖАНДАРМЕРІЯ ПРОТИ РОБІТНИКІВ.

В околицях Букарешту 4,000 робітників у залізничних наростах покинули працю. Зробили вони це тому, що олігархічна влада видалила від праці 85 їх товаришів за "підпольну агітацію". Ці робітники солідарно стали за своїх товаришів і поставили владі ще й свої домагання за підвищення заробітної платні. Вони постановили всі разом піти до Букарешту до генеральної дирекції залізничного руху й там гуртом представити страшний збиткування над робітниками, які повповняє сама дирекція,

та домагатися кращої заплати за свою працю. Коли всі не задоволені робітники пустулися до Букарешту, поліція й жандармерія заступили їм дорогу перед-містом і не-пустили до міста.

Залізничні робітники в Румунії терплять страшно нужду, бо їхня місячна платня виносить не більше, як 3,000 до вилі всі разом піти до Букарешту до генеральної дирекції залізничного руху й там гуртом представити страшний збиткування над робітниками, які повповняє сама дирекція,

ВІДКРИТТЯ РАДЯНСЬКОЇ ЕКСПЕДИЦІЇ.

МОСКВА, 17. серпня.—Радянська археологічна експедиція, на чолі якої стоїть професор Гурко, відкрила на півострові Таман, на Кримі, слід великого грецького старовинного театру. Будинок цей знайдено в самім серці колишньої старовинної грецької колонії Фанагорія.

Московський Ходожній Музей уважає, що ця знахідка дуже важлива. Гадають, що

як продовжитись розкопани, то властиво відкрити ще більше цінного історичного матеріалу про старовинну культуру Греків, що процвітала на північних берегах Чорного моря в давнині.

БУКАРЕШТ, Румунія, 21-го серпня.—Маршалок Пласудський, польський міністер військових справ, прибув сьогодні до Букарешту, звідки вийде до Тарговісте на кількатижневі вакації.

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF FRITCHARD AVENUE AND Mcgregor STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Фрічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

В ПАМ'ЯТЬ МУЧЕНИКІВ АМЕРИКАНСЬКОГО КАПІТАЛУ.

Рік тому назад вночі з 22 на 23. серпня ненажерливий американський капітал замордував двох італійських революційних робітників Сакка і Ванзеті. Замордував їх "правдо", після всяких процедур американського пінкертонівського містечка. Замордував наперекір цілому світові, наперекір могутнім протестам міжнародного пролетаріату. Замордував, щоб доказати, що всемогутній долар не рахується з нічними протестами, з нічим голосом.

Американський суд, озвіріла буржуазія, її ставленники, представники влади, туполобі дегенерати, наняті "студ-ліджени" замордували Сакка і Ванзеті за те, що вони посміли піти проти ненажерливого молоха — капіталу, що посміли стати до боротьби з ним.

Тисячі пролетарських борців мордує капітал по цілому світі кожного року. Мордує судом і без суду. Мордує на полі бою і в темних застінках тюремних казематів. Але замордування американським капіталом Сакка і Ванзеті відкривається від всіх інших вбивств.

Вбивство Сакка і Ванзеті було підготовлене, обдумане, сфабриковане, вираховане до найменших подробиць платними шпיוнами американського капіталу. Воно пройшло крізь правила виторженого американського "правосуддя". Сім літ мучив американський суд в тюрмі Сакка і Ванзеті лише для того, щоб нарешті думочити їх на електричному кріслі.

Тисячі пролетарських борців мордує міжнародний капітал рік-річно, але ніколи ще не протестував так однодушно пролетаріат, як протестував він проти засуду, а потім проти замордування Сакка і Ванзеті. Бо тут це трагедія в тому, що американський капітал оскаржив, засудив і замордував цих двох італійських робітників-революціонерів не за революційне діло, але за звичайне кримінальне вбивство й рабунку, якого вони ніколи не доконали. Приписуючи їм цей вчинок, фабрикуючи цілу справу з підкупленими свідками, з шпיוнами, проститутками, американський капітал і його слуги хотіли в цей спосіб дискредитувати, огананити робітничий визвольний рух, боротьбу передового американського робітництва. Така то вона американська "демократія", така то своїм змістом її юстиція.

Капіталістична "цивілізація" перемогла. Вона зробила все, щоб вбивство Сакка і Ванзеті було переведено по всім правилам "демократичної" техніки — з полами, представниками преси та електротехніками від вбивства. Вишукано пімствив американський капітал на революційному робітництві, доводячи йому, що у своїй хаті він хазяїн; доводячи пролетаріатові, що ніякої пощади, ніякої справедливості йому не сподіватися від свого класового ворога; доводячи пролетаріатові, що він (пролетаріат) зможе побідити капітал тільки тоді, коли вирве з його рук політичну владу.

Силу своєї влади, свою права доказали американські капіталісти якраз на сторонниках анархістичних поглядів, отже на тих, які не визнають ніякої влади, є її принципіальними противниками. І от тут то якраз їх власна теорія стала проти них. Вони стали забавкою в руках представників капіталістичної диктатури, в руках тих, які тримають всю владу у своїх руках і якої вони нікому без бою не віддадуть. Вирвати-ж з їх рук цю владу зможе тільки організоване робітництво, а вирвавши, зможе запанувати над ними й остаточно унешкідливити їх, нинішніми можновладцями, тільки встановивши диктатуру пролетаріату, свою пролетарську владу.

Сакка і Ванзеті не перші й не останні мученики за пролетарське діло. Тисячі пішло на смерть за те саме діло перед ними, тисячі піде й після них. Робітники знають й знатимуть імена тих, що склали свої голови за визвіль працуючих з капіталістичного визиску. Майбутнє покаже ще страшніший білий терор. Коли прийде до остаточної боротьби пролетаріату за перемогу, то обороняючи своє право на визиск, капітал покаже ще більшу жорстокість, ще страшніші взірці буржуазного терору. А щоб бити приготуваном до опору, треба безперестанно кувати єдність міжнародного пролетаріату в боротьбі проти капіталу, проти небезпеки світової війни, проти зрадництва, яке проповідають соціял зрадники з Другого й Амстердамського Ітернаціоналів.

Зухвалі жорстокості буржуазії пролетаріат так доволу не зможе поставити належного опору, поки сили його будуть роздроблені. Буржуазія так доволу не відче пролетарського кулака, поки на чолі робітничих організацій в Америці стоять Гріні, Луїс, в Англії МекДоналди, Томаси, в Німеччині соціял-демократичні співробітники Гінденбург, ці локві буржуазії, які нічого реально не зробили, щоб спасти від смерті Сакка і Ванзеті, але які закрячили скаженими голосами, коли пролетарський суд в Радянському Союзі засудив білоговардійців, бувших царських офіцерів, шпівнів міжнародних капіталістів, що прибули до Радянського Союзу з бомбами й плянками для взривів і вбивств.

Чорне діло вбивства Сакка і Ванзеті рік тому назад докочало. Ні могутній протест працуючих всіх країн, ні грізна пересторога пролетаріату не сплинули руки вбивців. Американська буржуазія вбила двох невинних робітників. Вона жорстоко розправилася із своїми пливниками, протримавши їх сім літ в своїй тюрмі. І цих жертв американської і світової буржуазії міжнародний пролетаріат не забуде.

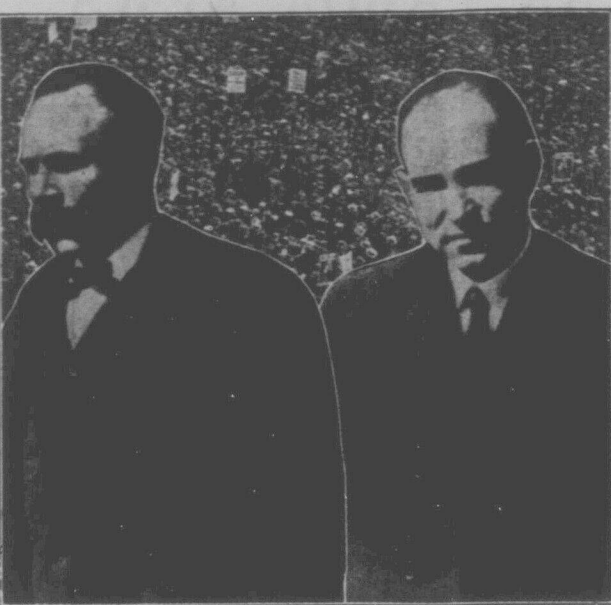
Шануючи нині першу річницю смерті цих двох мучеників американського капіталу, ми повинні пам'ятати про тих, які нині томляться в американських тюрмах і в капіталістичних тюрмах цілого світу. В Польщі, Італії, Румунії, Болгарії, у Фінляндії — всюди томляться наші браття, найкращі борці революційного пролетаріату за таке саме діло, за яке загинули Сакка

і Ванзеті. Китайська буржуазія стинає голови китайським революціонерам і мучить їх в тюрмах.

Нині більш, як коли инше, нашим обов'язком провадити боротьбу за визвіль цих борців з капіталістичних тюрм.

Схвляючи нині голови перед пам'яттю замордованих Сакка і Ванзеті, ми над їх могилою повинні міцно стиснути свої руки й постановити боритися до побідного кінця за ту справу, за яку згинув ці революціонери.

Прокляття вбивцям Сакка і Ванзеті!
Хай живе солідарна визвольна революційна боротьба міжнародного пролетаріату!

БАРТОЛЬОМЕО ВАНЗЕТІ І НІКОЛЯ САККО, довіолітні невинні в'язні американського капіталу, засуджені на смерть і вночі з 22 на 23. серпня 1927 р. замордовані на електричному кріслі чаростонської тюрми коло Бостону, в Злучених Державах.

НА РІКАХ ВАВІЛОНСЬКИХ.

Гарячковасть та бундучність — влаштування на стипендії, купки інтервентів і їхніх жовторотих поспіак раптово спала, і вони повуть "задом наперед". Думали, що їх не гасло інтервенції, кинуте в емігрантську гущу, та англо-французька допомога стерпінням і генералами виклике серед масової еміграції ентузіазм і славослов'я "урядові" Андрію Лівницького-Варшавського та його новопозаного однофамільця — дегенерата Левницького-Галицького. Але сталося, як не гадалися: масова еміграція на цей раз розмитикувала й до закінку поставила колі несприхливо, то в усюмку рази байдуке. Цирюлянка поодиноких жевчиків так і залишилася у повітрі. І тепер оті жевчики під навіштуванням тієї купки Лівницького божаться й заприсягаються всіма печерськими муміями, що на з'їзді про інтервенції жадних доповідей не було, а що, мовляв, з'їзд "підсумовував" здубити десятирічних визвольних змагань та "намічав віхи" про цюль дольке існування еміграції в майбутньому. Однак цим спростованням мало хто вірить.

Емігрантська маса Українців у Чехословаччині складається переважно з студентів, жменьки професорів та шупти розтрешених політиків "без певної праці", але з "певною" щомісячною підтримкою від чеського уряду під соусом чи то "писемника поета", чи то дія "наукового удосконалювання", а чи просто, як "громадському діячеві". Громадські діячі й політики те й роблять, що "політично" обманюють помини одного одного при нагоді дають більшовиків, а принципово чекають, коли більшовики запросить їх на відповідальні пости на Рад України. Студенти нервово переживують усіякі відомості про те, де й як хто вже влаштувався з тих, що покинули школи, де можна влаштуватися, або-ж як його "неароком" перебраться через Повпредство на Рад Україну. Лише невеличка компанія цих студентів розщепилася по різних політичних угрупованнях: фашистських, націоналістичних, універських і т. д. Що-ж до емігрантів, які походять із робітників та селян, то їх тут, поперше, мало, а по-друге, вони порозлізалися по селах і жадного майже зв'язку з празькими "політиками" не підтримують.

Оцінюючи емігрантські настрої протязь усього часу існування еміграції, приходиться констатувати безперечно зміни. Спочатку емігранти, пересялюючись із-за польських дрозів до Чехословаччини, прихвальновали з есерами, які тримали в руках всеілийний "засіб" — влаштування на стипендії, але поглядали через Карпати на Варшаву, де залишлася їхня слава й погони. Завзяте змагання Микити Шаповала відвернути їх від Варшави, зарбудити про славу й погони, а згуртуватися під його "скіпетром" та керівництвом "генералів" Микити Шаповала й Петрова не привели до бажаних наслідків. Емігранти, що правда, запалювали злібною супроти Радянської України й позови позбувалися своїх надій на Варшаву, але не прийняли й Шаповали-Ческих. У самостійних вишвах на стипендії, емігранти холонули до Шаповалової концепції, хоч і крадькома, але заглядали до радянських часописів і кували свою власну думку й орієнтацію. Треба сказати, що читання радянських часописів раніше була річ небезпечна, бо спричинялася до лютого цькування й провокаційного обвинувачення в більшовизмі. Та поволі ця доба минула, і еміграція стала читати часописи та слідувати за радянським життям. Безперечно, тут велику вагу мало листування з родичами й приятелями з Рад України.

Відтак сталося, що еміграція зовсім відсадулася від Шаповала, Лівницького-Варшавського й стала сама собою, несючи, однак, під серцем то ненависть до більшовицької України, то пестячий надію, що часи змінився, і вони все-ж попадуть на більшовицьку Україну. Так "політичні" організації залишилися без масового членства. Це побачили й короткозорі чеські добродичи, зменшивши за це субсидії, а подекуди й зовсім припинили їх. Правда, що й тепер "капає" потроху з чеського гаманця, але це вже за традицією, бо Чехи справді пересвідчилися, що й Шаповал, і инші не є їм улюблені емігрантські провідники, що можуть сконсолідувати навколо себе якусь силу, з якою чеські політики могли-б провадити політичні пертракції та авантюри. З цих мотів між емігрантськими діячами та політиками панує повна розгубленість, не-можуть вони створити жадної провідної думки та ідеології. Проблема — це лише шкурницькі питання.

Перебуваючи в такому безталанному й безпорадному становищі всі організації аж до Лівницького-Варшавського від часу до часу витрушують застарілі вже наклади на все українство, не помазане варшавським елементом, та виголосують гасла, одно безглуздіше від другого. І коли-б усі ці організації залишилися самі собою, то з певністю можна-б сказати, що незабаром до-льотби забити в їх могилу до-

ДВАЙЦЯТЬ П'ЯТЬ ЛІТ БІЛЬШОВИЗМУ.

1923 року робітництво та селянство великого Радянського Союзу святкувало двадцять п'ять роковин існування своєї партії. Тоді відзначали двадцять п'ять років з того дня, коли вперше в місті Менську на Білорусі, у березні місяці 1898 року з'їхалися представники найбільших робітничих організацій російської імперії.

Тоді-ж таки, на менському з'їзді, засновано робітничу партію Росії, названу "Російською Соціял-Демократичною Робітничою Партією" — скорочено РСДРП. Отже всі робітничі гуртки та об'єднання, що існували до того часу по різних фабриках і заводах, об'єдналися в одну велику політичну партію.

Погляди і головні способи боротьби новозаснована партія оголосила маніфестом.

Отже менський з'їзд став першим з'їздом Російської Соціял-Демократичної Робітничої Партії, хоча насправді її не створив, бо зараз же, як з'їзд скінчився, всіх його учасників арештували жандарми. Окрім того, в самій молодій пролетарській партії почалася боротьба. Партія поділилася на два табори. По один бік стояла, так звана, буржуазно-демократична інтелігенція, що не вірила в сили пролетаріату, не закликала його боритися за владу в країні. Вона вважала, що робітникам треба тільки добитися, щоб їм поліпшили життя, роботу на заводах, щоб збільшили плату. Проти таких вимог виступала газета "Іскра", проповідуючи нещадну боротьбу робітників з капіталістами, аж до завоювання влади в державі.

І ось тільки на другому з'їзді партії, який почався в Брюсселі, а закінчився в Лондоні — утворилася справжня пролетарська партія. Тут, на цьому з'їзді, ворожі табори РСДРП розколювалися на дві партії — більшовиків і меншовиків.

З того часу минуло вже 25 років. Розбрат стався між ними, через дрібні, незначні справи. Проте, дальша боротьба показала, що тільки більшовики — справжні оборонці пролетаріату.

Раз матиме нагоду уладнати сварку з Польщею, не утворюючи небезпечної становища".

ОГЛЯД МІЖНАРОДНИХ ПОДІЙ.

РОБІТНИЧІ ДЕМОНСТРАЦІЇ У ВАРШАВІ.

25. липня увечері в польській столиці Варшаві в робітничих кварталах відбулися демонстрації з вимогою звільнити політичних в'язнів з тюрм. Демонстрації організувала комуністична партія. Поліцейські загони, що прибули на автомобілях, пішли в атаку проти демонстрантів і розігнали їх. Багато демонстрантів поранено, багатьох заарештовано.

28. липня ввечері відбулися демонстрації похороної робітників, що загинули під час вибуху на фабриці фаярверків. На домовини загиблих було покладено вінки з червоними стрічками і революційними написами. На майдані перед літнерєю зібрався величезний мітинг. Поліція розганяла робітників.

ПЛАН ПІЛСУДСЬКИЙ ПОМАХУ ШАБЛОКОЮ.

Одна з газет Пилсудського друкує статтю з погрозами Литві. Газета між иншим пише: "Коли литовський уряд сподівається, що Польща перейде до воєнних дій, то чи не варто як найшвидше виправдати ці сподівання литовського уряду". Далі газета погрожує Литві "великим нещастям", коли Литва і надалі буде гратися з Польщею. Стаття закінчується словами: "Воєни литовський уряд в останній сикогово кілка. Але тепер за лаштунками європейського театру — "мир народам", що його збудувала Ліга Націй, діють сили, які використовують немічних і тілом і психікою емігрантських діячів та, щоб підбадьорити, впрокують у їхні органими серебреникі.

РУМУНІЯ РОЗПРОДУЄ МАГНО РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ.

Одна з румунських газет повідомляє, що в румунському місці Галаці, що на ріці Дунай, почався продаж з торгів коло 200 пароплавів, буксирів, барж та поїтонів, що належали колишньому "Русько-Дунайському Пароходному Товариству", залишених на Дунаї та Пруті російською армією підчас від-

ту. А меншовики назавжди перекинулися в табір буржуазії. Це дуже яскраво виявилось в часи революції 1917—1919 року.

На чолі більшовицької партії від самого часу утворення став Володимир Іліч Ленін.

Ленін учив, що справжня пролетарська партія повинна вміти не тільки боронити інтереси пролетаріату, робітництва, а й вести за собою найбільше селянство. Без підтримки від селянства пролетаріат не зміг би зробити велетенської революції 1905 року і не переміг би в Жовтневі Революції 1917 року. Нарешті, пролетаріат без спілки з найбільшим селянством не створив би радянської держави і не став би на шлях соціялістичного будівництва.

Це, звісно, зовсім не значить, що більшовики відступили від своїх пролетарських гасел, від класових інтересів пролетаріату.

У тім то й річ, що більшовики зуміли поєднати в своїй програмі боротьбу пролетаріату за своє визволення з інтересами найбільшої і середняцької селянської людності.

Людчи неухильно і безстрашно на боротьбу за визволення робітничої класи, більшовицька партія несла визволення і всім иншим трудящим. Адже-ж саме становище пролетаріату, як найбільш пригнобленої і вислизкуваної в капіталістичній громаді класи, спонукує його проводити боротьбу за визволення всіх скривджених і знелюдених.

У боротьбі своєї трудящіх перемогли тільки через те, що ними керувала, вела їх у бій більшовицька партія.

Споглядаючи пройдені в шлях, історію свого існування — від невеликої групи на 2-го з'їзді до могутньої організації, що керує соціялістичним будівництвом, — партія комуністів (більшовиків) певно і гордо ступає вперед, бо навколо її прапору гуртуються широкі робітничі й селянські маси. Вона — їхній єдиний оборонець і провідник. Вона — Комуністична Партія (більшовиків).

ЖАНДАРМИ ЗАВОДЯТЬ ПАНШИНУ.

В селі Шубранець, на північній Буковині, жандарм зробив вночі на 30. червня алярмі і вівзав, щоб всі молоді люди від 18—24 років ставились рано на постеруку. Нарів перестрашався, думав, що війна, але рано показалося, що жандарм зганяв в той спосіб толочу, аби скосити панові капіталістові в сусідньому селі за дармо траву. Хто не пішов косити, того жандарм бив по лиці й каструлю "Боротьба" ілюструвати цілий ряд подібних виступів самовладді жандармерії, яка знущається над населенням українських сіл.

ЖАНДАРМИ ЗАВОДЯТЬ ПАНШИНУ.

В селі Шубранець, на північній Буковині, жандарм зробив вночі на 30. червня алярмі і вівзав, щоб всі молоді люди від 18—24 років ставились рано на постеруку. Нарів перестрашався, думав, що війна, але рано показалося, що жандарм зганяв в той спосіб толочу, аби скосити панові капіталістові в сусідньому селі за дармо траву. Хто не пішов косити, того жандарм бив по лиці й каструлю "Боротьба" ілюструвати цілий ряд подібних виступів самовладді жандармерії, яка знущається над населенням українських сіл.

ЖАНДАРМИ ЗАВОДЯТЬ ПАНШИНУ.

В селі Шубранець, на північній Буковині, жандарм зробив вночі на 30. червня алярмі і вівзав, щоб всі молоді люди від 18—24 років ставились рано на постеруку. Нарів перестрашався, думав, що війна, але рано показалося, що жандарм зганяв в той спосіб толочу, аби скосити панові капіталістові в сусідньому селі за дармо траву. Хто не пішов косити, того жандарм бив по лиці й каструлю "Боротьба" ілюструвати цілий ряд подібних виступів самовладді жандармерії, яка знущається над населенням українських сіл.

ступу в 1917 році. Пароплавів, що ще досі в досить гарному стані, розпродують по небувало дешевих цінах представникам чужоземних пароплавних компаній. Народа румунських власників пароплавів протестує проти цього продажу й вимагає, щоб пароплави було продано тільки румунським громадянам. Навіть румунські газети вважають, що уряд робить незаконний вчинок, продаючи ці пароплави, бо ніхто ніколи офіційно не оголошував їх воєнною добычою.

М. Г. ЧЕРНИШЕВСЬКИЙ.

12. липня цього року сповнилося 100 років з дня народження російського письменника-революціонера — Чернишевського. Це була людина, що все своє життя присвятив боротьбі з царатом. Чернишевський багато писав, і в своїх творах завжди доводив, що капіталізм не здатний вести країну вперед, що капіталізм є непримиренний ворог робітничого й селянства. Особливо гостро виступав Чернишевський проти порядків тодішньої царської Росії, бо саме в той час поміщики переходили до капіталістичного порядку господарства — будували великі фабрики, покращували своє господарство й усіма засобами виснажували та багатили з праці робітників і селян. Чернишевський один із перших учив, що робітничий клас ніколи не доб'ється кращого життя без революційної боротьби.

1861 року Чернишевський написав дві доповіді до кріпаків і розкольників. За це його було арештовано і засаджено до фортеці. Там він чекав два роки на суд. І хоча крию своїх творів у Чернишевського нічого не було, до чого можна було-б причисити поціамам, а все-ж царський суд засудив Чернишевського на 14 років каторги. Прилюдно в Петербурзі Чернишевського було виставлено до ганебного стовпа і ганьблено його, як державного злочинця. Після семи років каторги Чернишевського заслала в далекий Сибір, де він був до самої смерті.

Ще перебуваючи у в'язніці, Чернишевський написав великий твір — роман "Что делать?", в якому він учить молоді, як боротися за революцію. Чернишевський був високоосвіченою людиною. Він знав багато чужоземних мов, дуже добре розумів господарське життя Росії. Закінчивши школу, він якийсь час був за вчителя гімназії, а з 1854 року почав працювати в журналі "Современник". На ті часи — це був найкращий журнал, найпередовий і найреволюційніший. На чолі цього журналу стояв видатний російський поет М. Некрасов. Вже перші твори Чернишевського, такі сміливі й всім зрозумілі, показали, за кого стоїть і з ким бореться молодий письменник. Революційна молодь — студентство — дуже поважало Чернишевського, з захопленням читало його твори.

Видатний учитель соціялізму, Карл Маркс, так високо цинив Чернишевського, що заходився вивчати румунську мову, щоб мати змогу познайомитися з творами Чернишевського. Так само і Ленін дуже високо цинив Чернишевського. Звісно, тільки після повалення царату твори Чернишевського дістали змогу бути відомими всім.

ЖАНДАРМИ ЗАВОДЯТЬ ПАНШИНУ.

В селі Шубранець, на північній Буковині, жандарм зробив вночі на 30. червня алярмі і вівзав, щоб всі молоді люди від 18—24 років ставились рано на постеруку. Нарів перестрашався, думав, що війна, але рано показалося, що жандарм зганяв в той спосіб толочу, аби скосити панові капіталістові в сусідньому селі за дармо траву. Хто не пішов косити, того жандарм бив по лиці й каструлю "Боротьба" ілюструвати цілий ряд подібних виступів самовладді жандармерії, яка знущається над населенням українських сіл.

НА VI. КОНГРЕСІ КОМУНІСТИЧНОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

(З доповіді голови Виконкому Комінтерну т. Н. Бухаріна.)

(Продовження.)

БІЛЬШЕ УВАГИ СЕЛЯНСЬКОМУ ПИТАННЮ.

Далі питання про організації, які нам співчувають. Якщо правильно, що ми наближаємося до катастрофічних подій, хоч ми й не можемо визначити коли саме, якого року й у який момент вони настануть, — було б абсурдом вгадувати наперед тут строки, — то ми в кожному разі повинні зрозуміти, що саме за такої перспективи питання про допоміжні організації мусить відігравати велику роль. Може ми примушені будемо в ближньому майбутньому окремо аналізувати питання про селянський рух і про таку організацію, приміром, як Сельінтерн. Наслідки виборів у Німеччині й Франції довели нам, що в селянських країнах наш вплив не зростає, а швидше впадає, до того ж й у Франції, й у Німеччині. Це важливий симптом.

Звісно, наша робота серед селян по багатьох передових соціалістичних країнах не легка. Та треба зважати, що саме селянські когорти використовуються в боротьбі проти нас, і не можна також спускати з ока, що буржуазія з гарячковою енергією працює в цій галузі. Щоб завоювати селянські маси, буржуазія робить все можливе, тоді як комуністичні партії трохи забули про роботу серед селянства. По деяких країнах ми прога-

дали момент, — згадаємо великий селянський рух у Румунії. Правда, нашу комуністичну партію в Румунії було розгромлено, але ніхто не сигналізував, що ми взагалі стоїмо перед такими великими подіями в Румунії, і Комінтерн у цілому, і Виконком теж того не передбачали, не вжили своєчасно потрібних заходів, а це — велика промашка, навіть коли врахувати, що становище було дуже тяжке, що не було майже ніяких зв'язків то-що. Ці події проходили поза впливом нашої партії. Отже, ми повинні зробити відповідні висновки щодо селянського руху по всіх балканських країнах — щодо селянського руху не тільки в Румунії, а й у Югославії, Болгарії тощо, а також і в Польщі.

Ми повинні зосередити велику увагу на селянському питанні і з цього погляду мусимо допомогти Сельінтернові перетворитися на справжню живу організацію. Я не можу скласти вам звіту про діяльність цієї організації, але мушу сказати, що вона має більш-менш пропагандистський характер, що її робота переважно полягає у видаванні ріжних матеріялів, а організаційні зв'язки її велими недостаточні. Чисельність цієї організації дуже незначна, хоч вона й має деякі успіхи.

Я гадаю, що не досить підтримуємо ми й таку організацію, як антиімперіалістична лі-

ПОЄДНАННЯ ЛЕГАЛЬНОЇ РОБОТИ З НЕЛЕГАЛЬНОЮ.

Що-до досвіду нелегальної роботи, то по багатьох країнах він у нас чималий. Такий досвід маємо ми в Польщі, по балканських країнах, в Італії, а тепер і в Японії; нарешті є багатий досвід у Китаї і т. д. Деякі партії ще не мають такого досвіду; це стосується в першу голову партії західно-європейського пролетаріату. Але, товариші, наступ на нашу партію тепер збільшуватиметься. Наша французька братня партія уже почула, що їй загрожує в майбутньому. Атаки на нашу партію позовою загострюватимуться. Немає найменшого сумніву, що безпосередньо напередодні того, як виникнуть війни й навіть за деякий час перед тим, наші партії владі низка виключних законів. Це — безперечно. Це треба заздалегідь передбачити. А тому вже нині треба закласти фундамент наших підпільних організацій, особливо у флоті, в армії то-що.

СИМПТОМ БЮРОКРАТИЗМУ.

У зв'язку з цим я хотів би ще зазначити деякі наші хибні. Мені здається, — й мушу отверто про це заявити, — що останнім часом не лише в нашій партії, у В.К.П.(б.), а й багатьох партій зміцнілись симптоми бюрократизму; часом це виявляється в централізмі керівництва, у цілковитій відсутності будь-якої ініціативи в місцевих організаціях то-що. Централізм, звісно, потрібний, потрібний центральний провід. Центральні комітети повинні бути могутніми провідними органами. Це елементарна істина. Та в нас часто-густо місцеві організації не виявляють ініціативи, ініціативу не завжди б'ється живчик політичного життя, багато кампаній і житань профспілкової боротьби відіграють велику роль у низових осередках. Функціонери та рядові члени ведуть роботу дуже мало розуміючи, і середпартійне життя захоплює справді дуже часто лише коло функціонерів. Це велика хіба.

Ця хіба поєднана з іншими хибними. Ми беззастанно проповідуємо: похваляйтеся кадри, залучайте нових людей до керівництва, втягуйте нових людей у партійні кадри. Та ці нові люди не можуть упати до нас з неба готовими практиками, вони дістануть виховання в процесі інтензивного партійного життя не лише функціонерів, а й партійної маси. Якщо нам не пощастить ліквідувати ці хибні, добирати та підбирати нові партійні кадри буде велими тяжко, — коли немає живого пульсу життя в низових верствах, партії дуже тяжко забезпечити успішний добір та підбір провідників чи партійних кадрів. Якщо оглянути оком з'їзди партії і конгреси Комуністичного Інтернаціоналу, не тяжко бачити, що відсоток рядових робітників, які беруть у них участь, не збільшився. Тут теж виявляється тенденція до того, щоб надіслати представниками виключно партійних функціонерів, професійних та платних функціонерів партії. Ця тенденція тут перед очима.

методу середпартійних дискусій. Тут знову є невідповідність між об'єктивними потребами членської маси й здатністю та кваліфікацією наших партійних кадрів. Мені здається, що ми ігнорували цілий ряд теоретичних завдань, що наші партійні кадри надто мало працюють над навчанням, література надто вквала йде відповідно об'єктивним потребам сучасності, ми надто мало часу віддаємо навчанням, не доносимо глибоко та вдумливо до працюючого питання, і це позначається на методах дискусії. На попередньому конгресі чи пленумі я вже говорив, що наші середпартійні дискусії значною мірою полягають у киданні ударних слівців, і виявляють недосить вдумливе ставлення учасників дискусії до обговорюваних проблем. Робити операції з ріжними ухвалями — цього ми добре навчилися, це ми блискуче робимо, а що-до справжнього вивчення проблем, справжньої аргументації, а не механічної боротьби з ворогом, — цього ми ще в потрібній мірі не навчилися.

Тимчасом, кожний дальший крок на шляху розвитку нашої партії вимагає від нас поглиблення нашої політичної думки, обдуманого лавірування та маневрування й реагування на кожну нову ситуацію. Це — одна з істинних проблем. На мій погляд ми повинні приділити серйозну увагу нашому теоретичному рівневі, кращій постанові нашої преси та піднесенню навчання в наших партіях.

БОРІТЬСЯ ЗА ПОЛІПШЕННЯ КАДРОВОГО СКЛАДУ.

Ще кілька слів про культурно-політичний рівень наших партій, партійних кадрів, про

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

РОКОВИНИ ПОВСТАННЯ ВІДЕНСЬКОГО ПРОЛЕТАРІАТУ.

В неділю 15. липня рік тому назад пролетаріат у Відні покинув працю й вийшов з фабрик на вулиці заперестувати проти австрійської реакції та її юстиції, яка вбивство робітника не уважала за злочин і випустила фашистських вбивців. Не тільки буржуазія австрійська, але також буржуазія всіх капіталістичних земель дрожала страхом перед тим, що буде робитися. Бо-ж віденське робітництво, спротивом поліцією, приймало бій, ставило барикади й запалило будову краєвого суду. І як всюди там, де робітництво стоїть в гострій й рішучій боротьбі з буржуазією, знаходяться соціал-демократичні зрадники, так і у Відні поста вилися соціал-демократичні провідники отверто на сторону буржуазії й дали приказ соціал-демократичному оборончому союзові, щоби разом з поліцією стріляв до демонструючих робітників.

Буржуазія при помочі австрійської соціал-демократії здавила кроваво повстання Віденського пролетаріату. Проліта кров робітників впаде на голову соціал-демократичних зрадників, які дуже жалували втрату одного буржуазного поліція, але для-десятих забитих і тисяч поранених робітників не мали жадного милосердя.

Споминаємо нині перші роковини героїського бою віденських робітників і всіх тих, хто в цій бою принесли жертви. Ми переконані, що працююча класа осягне, помімо попередніх невдач та уступлення, остаточну перемогу над своїм класовим ворогом! Вічна пам'ять хай буде упавшим в цій нерівній бою! Хай живе боротьба за остаточну перемогу!

ВЕСНЯНА КАЗКА.

Композитор Верківський закінчив новий балет під назвою "Весняна казка". Балет написано на сюжет драми Олеси тієїж назви. Балет має піти цього сезону в Харкові і Києві. Крім того композитор Верківський, за замовленням ДВУ закінчив з трио Спелового, додавши до них фортеп'яний супровід.

ВИНОВНИКИ ВБИВСТВА САККА І ВАНЗЕТИ.

Суддя Теер, який засудив на смерть невинних Сакка й Ванзеті.

Фулер, мільонер-губернатор штату Массачусетс, який відмовився стримати вбивство Сакка й Ванзеті.

ВІД З ТЕРАСИ НОВОКУПЛЕНОГО БУДИНКУ-ПРИЮТУ Р.З.Т. НА ЧЕРВОНУ РІКУ І ОКОЛИЦЮ В ПІВНІЧНОМУ НАПРЯМІ. ПЕРШІ ПУБЛІЧНІ ОГЛЯДИНИ БУДИНКІВ І ПІКНІК НА ЦІЙ ФАРМІ ВІДБУДУТЬСЯ В НЕДІЛЮ, 26 СЕРПНЯ 1928 РОКУ. НА ПІКНІКУ ГРАТИМЕ ДУТА ОРХЕСТРА, ПРОМОВЛЯТИМУТЬ ПРОМОВЦІ І ПРИЙМАТИМУТЬСЯ ЧЛЕНІВ ДО Р.З.Т.

ДЖИМ ТУДІ. ЖЕБРАКИ ЖИТТЯ. АВТЮБІОГРАФІЯ БОСЯКА. Переклав І. Ю. Кулик.

Нарешті я сказав:
— Та я вже напевно зроблю собі викидні звідки, але шкода все-таки деяку братву тут кидати.
— Ну так що-ж? — Бил піднявся при цих словах. — Ти-ж не можеш їх забрати з собою. Забудь всі оті штуковини — це-ж юрндистика та й годі.
— Так, мабуть, що твоя правда, — промовив я невпевнено.
Бил глянув так, ніби його страшенно здивувала сама вже думка, що якийсь там осідлий хлопчець у цьому мізерному містечку зважуватися мати сумніви до його тверджень. В його голосі був виклик, коли він заговорив.
— Та я таки думаю, що моя правда! Ще-б пак не моя! Ге! Я таки знаю дещо. Не а понеділок зроблений.
Я втихомирив його розспити про босяцьке життя. Це полоскотало юнакову амбіцію. Він розповів мені багато річей, що їх правдивість підтвердив мій пізніший досвід.
— Як ти колись підеш у мандри, хлопче, то не давай старим тремпам вживати тебе за "со-

сунка". Ти знаєш, ті старі тюті такі ледячі, що й почуватися самі не наважаться, хоч би їх скрутило. Ну, от вони й підбирають молодих хлопців та вчать їх жебрати. Вони знають, що люди скорше дадуть дитині, ніж їм. Багато людей жаліє дітей із простягнутою рукою. Старі тремпи звуть хлопців своїми шукарами. Чимало ще я міг би тобі поради надавати.
З заходу почувалося сирену паротягу. В повітрі загуркотів галас вагонів. Він вібував по рейках перехрестя.
Великий паротяг засифонив по рейках, тягнувши за собою червоні вагони. На даху першого вагона сидів кондуктор, держав записку в руці й оглядав краєвид. Я задзвонив йому.
Юнак щільніше затягнув шнур від шкур'яної латки на оці і, відкидаючи назад плечі, побіг за паротягом. Гукнувши "На все, хлопче, бувай!", він скочив на потяг на диво хутко й махнув жовтою від тютюну рукою, коли потяг уже котився, минаючи стрілки, до Ліни.

РОЗДІЛ II. ПОСВЯТА.

За кілька тижнів я подорожував товарним потягом до Мучсі — штат Індіана — майже 70 миль відділя. Я заплатив за свій проїзд як не компаній, то, принаймні, бригаді потягу, помагаючи розвантажувати вагони на кожній станції.

Весь день я розвантажував вагони на кожній станції, де потяг спляв. Це був один із днів, так звичайних для пізньої зими на середньому заході. Атмосфера була похмуро-зелена й ні холодна, ні тепла. Худоба товпилася в полях, ніби наперекір бажанню зими припинити тепло. Раз я бачив облізлого ріполова, що приткнувся на дротяній сітці, протягнений понад рейками. Химерний вибрик пам'яті: я його можу бачити й тепер. Він виглядав, як безнадійно вбитий горем, заблуканий гульвіса, що надрізно рано покинув тепле пісання; дим з потягу котився через нього, але птах не рухався, і я, пам'ятаю, думав, що, мабуть, він зогрівав його.
Довгі хвилини я стояв у дверях вагону й дивився, як минав краєвид. Мені не обходило, що я цілий день тягав важкі скрині на кожній станції — я-ж їхав кудись. Десь у другій долині було життя і мрії, і сподівання. Одноманітність і злиденна рутинна неохайного огайського містечка, буде незнаюмою. Я, мовою старовинних ірландських байкарів, був нарешті на шляху до надзвичайних пригод. Сумні й нещасні люди, знівчені колесом праці, стомлені жінки з пошматованими нервами, надто виснажені, щоб дивитися на зорі — оце були справжні мешканці країни мрій, що до цієї мене тягло. Яку я картину собою являв — повновидий рудий юнак з кривою усмішкою й веснянуватим обличчям, одягнений у шмаття,

що колись було оджею щасливіших працюючих хлопців. Все проходило повз мою свідомість: я не був жебраком під брамою життя. Я вернусь до Сейнт-Мері багачем, я покажу аристократичним дівчатам, які фиркали на мене на Спрінг-Стріті, що я був не тим, за кого вони мене вважали. Я не прийду назад, доки всі почувуть про мене. А коли я повернуся й гулятиму вулицями, люди казатимуть: "Ось іде Джим Туді; він був малим п'янчюкою і вештався по Ребит-Тавну з дівками. А диви на нього тепер. Це покаже, рано хлопчець може досягти в цій країні, коли він важко працює й ошаджує свої гроші". Вже тоді я мріяв, що колись стану письменником і писатиму чудові оповідання, і моє ім'я буде по всяких журналах, а одного дня тубільці Сейнт-Мері прокинуться й побачать моє ім'я розтягненим на цілу першу сторінку "Сатердей Івінг Пост". Бігме, я показав би їм, я покажу. Потяг на-дав ходу, і мої думки бігли швидче.
Я думав про Едну. Една була, на мою думку, найкраща дівчина, яка продавала своє тіло в Ребит-Тавні. Вона брала з чоловіка по одному долару, і раз вона мені казала, що заробила сорок вісім доларів за одну ніч. Я па-лавав задоволенням при згадці про Едну. Я вперше довідався про полове життя від неї. Вона ніколи не брала з мене нічого. Вона сказала мені, що жінки люблять рудооголових хлопців.
(Далі буде.)

В МОЛОДІ НАШЕ МАЙБУТНЄ!

Не забудьте передплатити для своїх дітей місячний журнал

"СВІТ МОЛОДІ"

що виходить у Вінніпегу і друкує приступні для молоді статті, вірші, оповідання, забави, загадки, а особливо звертає увагу на належне виховання робітничо-фермерської молоді.
Поширюйте вістку про цей журнал! Збирайте нові передплати! На щільні рік передплата вносить тільки 50 центів. Подинокое число 5 ц. Замовлення з грішми посилайте на таку адресу: THE YOUTH'S WORLD Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.

КУПУЙТЕ "КАПІТАЛ" К. МАРКСА

Подіємо до відома всім нашим організаціям й читачам робітничо-фермерської преси, що наше видавництво отримало й оголошує на продаж

**ПЕРШИЙ ТОМ
КАПІТАЛУ**
КАРЛА МАРКСА В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ.

"Капітал" отримано вже кілька тижнів тому назад, однак ми його на продаж не проголошували, бо він був ще не оправлений. Зараз "Капітал" оправлений і замовлення разом з грішми засилайте на нище подану адресу.

Ціна в гарній оправі з золотим відтиском на окладниці вносить лише \$2.50.

Отримано обмежену кількість примірників, тому спішіть з замовленнями. Книжка великого формату, на гарному папері й має з передмовою 490 сторін друку.

THE WORKERS & FARMERS PUBLISHING ASS'N
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — — Winnipeg, Man.

